

Král a tři zloději

Jedné noci si vyšel král v přestrojení do temných ulic svého města a potkal tři podezřelé chlapíky.

„Kdo jste, bratři?“ řekl jim.

„Jsme tři zloději a vyšli jsme na lup. A kdo jsi ty, bratře?“

Král nemohl říct nic jiného, než že je taky zloděj a že by šel s nimi. A hned se jich zeptal: „A co každý z vás vlastně umí, bratři?“

První řekl: „Já jenom přičichnu k zemi, a hned cítím, kde je ukryt nějaký poklad.“

Druhý řekl: „Já se zas jenom podívám, a hned se všechny zámky otvírají.“

A já,“ řekl třetí, „poznám člověka, i kdybych ho po sto letech potkal.“

Nyní byla řada na králi, aby se on pochlubil. Však se ho už taky ti tři pobertové začali vyptávat: A co umíš ty, bratře?“

„Já,“ řekl král, „mrknu okem a už člověka vedou k šibenici. A mrknu druhým – hned toho člověka pustí.“

Tohle se třem zlodějům moc líbilo, protože odedávna měli ze šibenice strach. Tak ho vzali mezi sebe a šli společně na lup.

Přišli do blízkosti královské pokladnice a první zavětřil. Cítil blízko poklad. Druhý se podíval a zámek se otevřel. A pak si už nabírali zlata, co mohli. Ale v hluboké tmě se král od nich odloučil, zavolal své vojáky a zloděje dal pochytat. Přivedli je na nádvoří paláce a začali hned stavět šibenici. Král seděl na trůně a díval se.

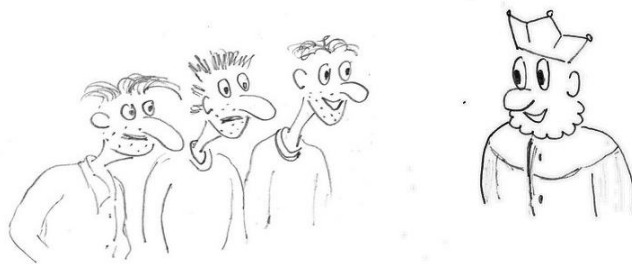
Tu si zloději vzpomněli na svého ztraceného druha a řekli třetímu: „Podívej se, kde je náš kamarád, který s námi dneska v noci byl?“

Třetí zloděj se rozhlédl, jeho zrak padl na krále a řekl: „Hlupáci, kde by byl? Táhle sedí na trůně.“

Zloději se polekali a poklekli před králem, ten však dělal, že je nezná.

Tu mu jeden z nich řekl: Velký králi, to není od tebe správné. My jsme ti poctivě ukázali, co každý dovedeme, ale ty jsi nám ukázal jenom něco. Mrkl jsi zatím jedním okem a už je tu šibenice. Teď bys měl však ukázat všechno, co umíš. Měl bys mrknout ještě druhým okem.“

Tu se král zasmál, mrkl, a tři zloději byli propuštěni. Utíkali od šibenice a svatě slíbili, že už nikdy krást nebudou.

Král a tři zloději

Jednou v noci šel král v přestrojení do temných ulic města. Král potkal tři podezřelé chlapíky.

Král řekl: „Kdo jste, bratři?“

Zloději řekli: „Jsme tři zloději a vyšli jsme na lup. A kdo jsi ty, bratře?“

Král řekl, že je taky zloděj a že chce jít s nimi na lup. Král se zeptal: „A co umíte, bratři?“

První řekl: „Já přičichnu k zemi, a cítím, kde je ukryt poklad.“

Druhý řekl: „Já se jenom podívám, a hned se všechny zámky otvírají.“

Třetí řekl: „Já poznám člověka, i kdybych ho potkal po sto letech.“

Ted' se měl pochlubit král. Tři pobertové se už ptali: A co umíš ty, bratře?“

„Král řekl „Já mrknu okem a člověka vedou k šibenici. A když mrknu druhým okem, tak toho člověka pustí.“

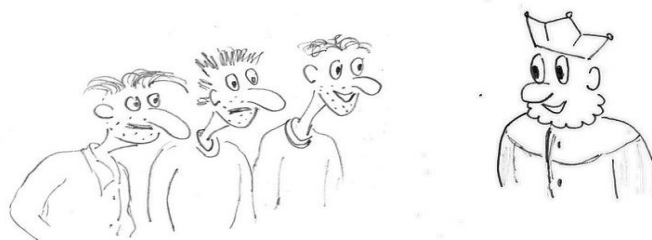
To se zlodějům líbilo, protože vždy měli ze šibenice strach. Tak vzali krále mezi sebe a šli společně na lup.

Přišli blízko ke královské pokladnici a první ucítil poklad. Druhý se jen podíval a zámek se otevřel. Zloději si brali zlata, co mohli. Ale v hluboké tmě se král od zlodějů odloučil. Král zavolał vojáky, aby zloděje chytili. Vojáci přivedli zloděje na nádvoří paláce. Vojáci začali stavět šibenici. Král seděl na trůně a díval se.

Zloději si vzpomněli na ztraceného druha a řekli třetímu zloději: „Podívej se, kde je náš kamarád, který s námi dneska v noci byl?“

Třetí zloděj se podíval a jeho zrak padl na krále a řekl: „Hlupáci, kde by byl? Táhle sedí na trůně.“

Zloději se polekali a poklekli před králem. Král ale dělal, že je nezná.

V přestrojení = maska, aby ho nikdo nepoznal

Podezřelé = divné

Lup = krádež, loupež, něco ukrást

Umíte (něco umět) = Umět číst, psát, počítat

Přičichnu = přiložit k něčemu nos a něco cítit

Ukrytý = schovaný poklad

Pochlubit se = říct něco, co umí

Pobertové = zloději

Mrknu (mrknout) = pohyb okem

Šibenice = místo, kde se dělá trest smrti

Pustí = pustit z vězení

Pokladnice = bedna s penězi

Hluboká tma = velká tma

Odloučil = odešel

Nádvoří = místo před palácem

Palác = zámek, kde král žije

Trůn = Králova židle

Ztracený druh = zapomenutý kamarád

Zrak padl = podíval se na krále

Polekali se (polekat) = leknout, bát se

Poklekli = kleknout na kolena

Jeden ze zlodějů mu řekl: „Velký králi, to není od tebe správné. My jsme ti **pocitivě** ukázali, co každý umíme, ale ty jsi nám ukázal zatím jen něco. Mrkl jsi zatím jedním okem a už je tu šibenice. Teď bys měl však ukázat všechno, co umíš. Měl bys mrknout ještě druhým okem.“

Král se zasmál a mrkl podruhé. Tři zloději byli **propuštěni**. Utíkali od šibenice a slíbili, že už nikdy krást nebudou.

Pocitivě = dobře, správně

Propuštění = pustit na svobodu

Pracovní list – Král a tři zloději

Zakroužkuj správnou odpověď:

- 1) Kdo se přestrojil za zloděje?**
 - a) Šašek
 - b) Král
 - c) Králův bratr

- 2) Z čeho měli zloději největší strach?**
 - a) Pokladnice
 - b) Krále
 - c) Šibenice

- 3) Jak se mezi sebou oslovovali?**
 - a) Bratře
 - b) Zloději
 - c) člověče

- 4) Co bylo v pokladnici?**
 - a) Král
 - b) Stříbro
 - c) Zlato

- 5) Koho zavolá král na zloděje?**
 - a) Kamarády
 - b) Vojáky
 - c) Zloděje

- 6) Co se stalo, když král mrkl jednou?**

- 7) Co se stalo, když král mrkl podruhé?**

- 8) Jak pohádka skončila?**
 - a) Král nechal zloděje popravit
 - b) Král nechal zloděje jít
 - c) Zloději ukradli poklad

- 9) Co zloději slíbili?**
 - a) Nebudou krást
 - b) Nebudou lhát
 - c) Nebudou se prát

10) Seřad' obrázky podle toho, jak šel příběh za sebou:

11) Co zloději uměli?

První zloděj umí:

Druhý zloděj umí:

Třetí zloděj umí:

12) Je to pravda nebo lež?

- Král se seznámil se zloději.
- Zloději se nebáli šibenice.
- Král zavolal na zloděje vojáky.
- Král poslal zloděje do vězení.

Příloha č. 4: Žebříček žáků dle úspěšnosti v pracovních listech

Tabulka 1: Počet správných odpovědí

	Neupravený text	Upravený text	Text přeložený do českého znakového jazyka
Žák 1	2	6	8
Žák 2	7	11	11
Žák 3	7	9	10
Žák 4	4	10	12
Žák 5	4	10	11
Žák 6	4	10	10
Žák 7	7	9	12
Žák 8	8	11	11

Tabulka 2: Žebříček žáků

	Žák	Celkový počet správných odpovědí
1. místo	Žák 8	30
2. místo	Žák 2	29
3. místo	Žák 7	28
4. – 5. místo	Žák 3 a žák 4	26
6. místo	Žák 5	25
7. místo	Žák 6	24
8. místo	Žák 1	16